De perceptie van cardiologen omtrent multidisciplinaire samenwerking in hartfalenzorg: een kwalitatieve studie

Haio: VANDEWAL Isolde , KUL
Promotor: AERTGEERTS Bert , KUL
Praktijkopleider: POTARGENT Peter

Context: Hartfalen (HF) is een chronische, prevalente aandoening met een zware impact op gezondheidszorgsystemen wereldwijd. Multidisciplinair management van HF patiënten wordt algemeen beschouwd als de optimale manier om patiëntenzorg te voorzien. Cardiologen, huisartsen en HF verpleegkundigen worden aanzien als essentiële leden van het HF team. Voorafgaande onderzoeken exploreerden het perspectief van patiënten, mantelzorgers en de bovenstaande gezondheidsmedewerkers. Kwalitatief onderzoek dat focust op de perceptie van cardiologen is echter schaars. Deze studie had als doel de ervaringen en standpunten van cardiologen omtrent multidisciplinaire samenwerking in HF zorg te verkennen.

Onderzoeksvraag: Hoe ervaren cardiologen de interdisciplinaire samenwerking tussen cardiologen en huisartsen aangaande de diagnose van patiënten met hartfalen?

Methode: Een kwalitatief onderzoek werd uitgevoerd aan de hand van semigestructureerde interviews met Belgische cardiologen. De interviews vonden plaats tussen september 2019 en februari 2020. De QUAGOL methode werd gebruikt als gids voor de data analyse.

Resultaten: Huisartsen werden in het algemeen beschouwd als cruciale partners in HF zorg, mede door hun plaats in vroege diagnose en verwijzing omwille van alertheid en hun patiënten kennis. HF verpleegkundigen werden bijkomend gezien als sleutelfiguren in multidisciplinaire communicatie en functioneerden als een schakelpersoon tussen eerste- en tweedelijnszorg. Cardiologen ervaarden het duidelijk communiceren van de ernst van de HF diagnose als moeilijk, zowel naar patiënten als huisartsen toe. De onzekere prognose van HF, het beperkt begrip over de ziekte bij patiënten en terughoudendheid bij artsen bemoeilijken het bespreken en toepassen van vroegtijdige zorgplanning. Titratie van HF medicatie door huisartsen werd door alle deelnemers gezien als een werkpunt. Er werden drie thema's aangehaald als opportuniteiten voor de toekomstige HF zorg: 1) uitbreiding van de rol van HF verpleegkundigen, inclusief het inzetten in de eerstelijnzorg, 2) Digitalisatie en gedeelde platformen om communicatie en samenwerking tussen alle partners te vergemakkelijken, 3) Implementatie van een gestructureerde en flexibele vorm van zorgprogramma waarbij de patiënt centraal staat. Voor de implementatie van deze interventies is financiële ondersteuning essentieel.

Conclusie: Cardiologen benadrukten het belang van multidisciplinaire samenwerking in HF zorg, en zien huisartsen en HF verpleegkundigen als essentiële partners. Communiceren over diagnose, titratie van HF medicatie en vroegtijdige zorgplanning werden gezien als werkpunten. Uitbreiding van de rol van HF verpleegkundigen, digitalisatie en toepassing van een flexibel HF DMP zijn innovaties die verwelkomd zouden worden.